

**Prof. dr. sc. Josip Planinić, professor emeritus
(1994. – 1997.)**

Rođen je u Sarajevu 17. prosinca 1941. Školu je pohađao u Travniku i maturirao na gimnaziji 1960. godine. Studij fizike upisao je na Prirodoslovno-matematičkom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu, koji je i završio s diplomskim radom iz dozimetrije zračenja. Od 1966. godine uposlen je kao asistent na Zavodu za fiziku Farmaceutsko-biokemijskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu, zatim i kao docent fizike. Na istom Sveučilištu magistrirao je 1971. godine s temom “Karakteristike proporcionalnog brojača za mjerenje radioaktivnog ugljika C-14”, a zatim i doktorirao 1975. godine s disertacijom pod naslovom “Višežičani proporcionalni brojač za mjerenje niskih aktivnosti tricija”; oba navedena kvalifikacijska rada iz područja nuklearne fizike izradio je na Institutu “Ruđer Bošković” u Zagrebu, gdje je bio uposlen kao vanjski suradnik. Na Pedagoškom fakultetu Sveučilišta u Osijeku bio je uposlen od 1985. godine i predavao je Osnove fizike na studiju Fizike; a kasnije na Odjelu za fiziku Sveučilišta u Osijeku kao redoviti profesor u trajnom zvanju. Uz navedeno područje znanstvenog istraživanja u nuklearnoj fizici, sudjelovao je u istraživanju i vodio znanstvene projekte u području elektronske spinske rezonancije, na problemu radona te detekciji neutrona u atmosferi. U međuvremenu je boravio po godinu dana kao gostujući istraživač u Institutu Max Planck, Müelheim, Njemačka, 1977./78., zatim u National Research Center, Ottawa, Kanada, 1980. te u Center of Nuclear and Alternative Energy, Roma, Italija, 1998./99.

Poslije Domovinskog rata obnašao je dužnosti dekana Pedagoškog fakulteta, 1993./1994. i rektora Sveučilišta u Osijeku, 1994. - 1997. godine, te predsjednika Rektorskog zbora RH. Obavljao je dužnost predstojnika Zavoda za eksperimentalnu i teorijsku fiziku na Odjelu za fiziku Sveučilišta u Osijeku sve do odlaska u mirovinu.

Kao znanstvenik i voditelj znanstvenih projekata, autor je preko stotinu objavljenih radova. Bio je mentor i sumentor dvaju magistarskih i triju doktorskih radova te tridesetak diplomskih radova. Objavio je osam udžbenika i znanstvenih monografija (Zbirka zadataka iz statistike, Osnove fizike 1, Osnove fizike 3, Kaos i kozmos, Kozmologija, Što je metafizika, Metafizičke teme, Filozofski i znanstveni pristup Bogu). Objavio je i šest knjiga poezije (Na izvorima ljepote, Čežnja za bjelinom, Zaljubljenički jezik, Četiri godišnja doba, Pismo Andrijani i druge pjesme, Snaga riječi).

Odlukom Senata od 25. veljače 2013. godine dodijeljeno mu je počasno znanstveno-nastavno zvanje *professor emeritus*.